

► **Imker Jan Volmer heeft bijenmuseum in**

Een leven lang passie voor de honingbij

Jan Volmer kan maar geen genoeg krijgen van bijen. Zijn passie voor de vliegende insecten heeft hij sinds kort vorm gegeven in een eigen bijenmuseum bij zijn woning aan de rand van Overdinkel.

Rutger Borgerink
Overdinkel

Laat Jan Volmer over bijen praten en hij loopt leeg. In zijn fraai gelegen woning aan de rand van Overdinkel praat hij honderduit over zijn hobby. „Want werk, dat is het nooit geweest.”

Zijn vader was beroepsimker, dus Volmer kreeg de liefde voor bijen er met de paplepel ingegoten. Al vanaf 1987 is de Tukker bezig met bijen. Verwar ze niet met wespen, want dan heb je Volmer op de kast. „Die zijn veel agressiever en steken vaker. Als mensen zo waren als bijen, dan was er ook geen oorlog”, zegt hij beeldend. „Zelfs het laatste stukje voedsel delen ze met elkaar.”

Dat mensen bang zijn voor bijen of ze zelfs haten, gaat er bij Volmer echt niet in. „Kijk eens hoe belangrijk ze zijn”, zegt hij. „Zonder bestuiving zouden veel planten, groenten en fruit niet meer bestaan.”

Het belang van de bij heeft Volmer dan ook al voor menig schoolklas uiteengezet. „Dan vertel ik de kinderen dat bijen in hun leven tot wel 8.000 kilometer af kunnen leggen. Of dat voor één potje honing zo'n 500 bijtjes ruim zes miljoen bloemen hebben bezocht en

daarvoor een afstand hebben afgelegd van 60.000 kilometer.”

Bijenmuseum

Al dat soort feitjes staan sinds kort ook opgesomd in Volmers nieuwe bijenmuseum.

Achter de schuren bij zijn woonhuis staat een schuurtje waarin het maar om één ding draait: de bij. Stel je er geen enorm museum bij voor: het gaat om een ruimte van zo'n 4 bij 5 meter, met in een open hok erachter de zwermen met bijen.

De bezoeker stuit bij binnenkomst rechts op een grote kast met daarin tientallen potjes waarin ooit honing heeft gezeten. „Deze komt uit Nieuw-Zeeland”, zegt Volmer, terwijl hij een rood potje vasthoudt. „En deze uit Amerika.”

Bij ieder potje heeft de imker wel een verhaal. Veel van de potjes

Als je veel honing hebt, dan heb je op het laatst lamme armen

— Jan Volmer, imker

kregen ze van familie en vrienden uit Amerika en Afrika.

Links in het museum staan meerdere grote vaten. „De honingslinger”, legt Volmer uit. „Of honing centrifuge, dat klinkt wat luxer.”

Volmer pakt een bijenraat uit een van de honingslingers. „Als zo'n raat vol zit met honing, dan stop je die in de honingslinger en begin je te draaien. Daarmee wordt de honing uit de raten geslagen.”

De hobby-imker geeft een draai aan een van de honingslingers. „Niet te snel draaien, want dat is slecht voor de honing”, waarschuwt hij. Vervolgens lachend: „Als je heel veel honing hebt, dan heb je op het laatst echt lamme armen.”

Een van de honingslingers is een exemplaar uit 1898. „Gerstungs Honigschleuder” zegt Volmer trots. „Het is mijn oudste exemplaar.”

Via een deur in het museum komt de bezoeker terecht in de ruimte waar de zwermen met bijen rondvliegen. „Momenteel heb ik zo'n 150.000 tot 200.000 bijen”, schat de imker.

Bang voor de insecten, die hier overall rondom je heen vliegen, is Volmer nimmer. „Ik ben ooit in anderhalf uur tijd dertig tot veertig keer gestoken”, herinnert hij zich. „Toen heb ik toch maar een imkerpak aangeschaft”, zegt uit hij, wijzend naar het witte pak in de hoek. „Maar geloof het of niet: ik had slijmbeursontsteking en een week na al die bijensteken was het weg.”

Overdinkel: 'Als mensen waren zoals bijen, dan was er ook geen oorlog'

▲ Jan Volmer heeft in Overdinkel zijn eigen bijenmuseum geopend. FOTOLARS SMOOK

Bijenkar

Volmers grootste trots staat niet in het museum, maar er pal naast. Het is een immense bijenkar van enkele meters hoog en breed. „Toen ik deze kar kocht, was hij in verregaande staat van verval”, herinnert de inwoner van Overdinkel zich. „Zo'n 100 jaar geleden was dit een bierwagen”, voegt zijn vrouw toe.

Volmer strippte de gehele wagen, plaatste er nieuwe wielen onder en

gaf de bijenkar een nieuw likje verf. De authentieke en enigszins nostalgische staat van de bijenkar is daarbij niet verloren gegaan. De wit, rood en gele plankjes aan de voorkant van de wagen geven de groene bijenkar nét dat beetje extra.

Volgens Volmer is de bijenkar hot onder de bijen. „Als er een zwerm is, vliegen ze als eerste in deze kar.”

Binnenin de kar zitten tientallen

hokjes, met daarin weer tal van raten. „In dit raat kan ik zien waar de koningin zit”, zegt Volmer als hij een van de raten uit de hokken pakt. „En in dit raat zie ik waar de darren zitten.”

De hobbyimker kan uren praten over de insecten. Zijn vrouw: „Als ik planten koop, vraagt Jan altijd of ze ook geschikt zijn voor bijen. Zo fanatiek is hij.” Volmer: „Ja, deze hobby is wel echt verslavend hoor.”

Momenteel heb ik zo'n 150.000 tot 200.000 bijen

— Jan Volmer, imker

Hoewel het museum vooralsnog alleen op aanvraag toegankelijk is, heeft Volmer grote plannen voor de toekomst. Zo gaan de schuren achter zijn woonhuis over enkele maanden tegen de grond en komt er een ruimte, waar Volmer uitleg en workshops wil gaan geven, voor in de plaats. De bijenkar krijgt daarbij een nog prominentere plaats. „Straks kun je de kar al vanaf de straat zien”, voorspelt Volmer.